

[Mimi Jakobsen]

betale denne gæld af i. Endvidere indregnes forældreindtægten ikke i beregningen; det gør derimod ægtefælleindtægten, hvad jeg har forstået giver anledning til en del diskussioner i Sverige. Herudover sikrer man sig fortsat støtte i op til 10 år ved i hver termin at opnå et vist antal points i sit studium. Vi finder, man i hvert fald burde undersøge, om det kunne overføres til danske forhold. Nu er vi jo i CD normalt ikke særlig imponeret af de svenske uddannelseseksperimenter, men er der noget at efterligne her, så synes jeg i hvert fald, det bør undersøges. Det lyder umiddelbart tillokkende, uden at jeg er bekendt med de økonomiske konsekvenser.

De 16-17-årige kommer ifølge forslaget ikke med i denne omgang. Vi ser frem til, at der kommer yderligere forslag herom, idet vi finder det ønskeligt, at også denne gruppe indregnes i de uddannelsessøgendes gruppe.

Jeg er enig med fru Gerda Møller i, at vi naturligvis må have yderligere oplysninger om, hvad de følgende etaper indeholder. Vi har som sagt en del indvendinger imod det foreliggende forslag, men jeg synes, det er meget positivt og vigtigt, at vi nu kommer i gang med en længe ventet justering og forbedring på dette meget vigtige område. Vi har tidligere i CD sagt, at en af de vigtigste investeringer, vi overhovedet kan foretage, vel er i uddannelser. Det bør i hvert fald ske fuldt på højde med investeringer i bygninger og maskiner.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan erklære mig enig i fru Mimi Jakobsens sidste sætninger, og derfor er skuffelsen også stor over, at SV-regeringen kun vil investere 250 mill. kr. i dette foretagende i stedet for de 500 mill. kr., som CUR havde sat af til første etape af det, CUR havde foreslået.

Men der er én paragraf, der er allervigtigst i dette lovforslag, og som ingen af ordførerne hidtil har rørt ved, og det er den sidste paragraf, hvori der står: »Loven træder i kraft den 1. august 1980«. Det vil sige, at hele 1979 får vores uddannelsessøgende altså ikke en rød øre ekstra. Det er et af resultaterne af denne regeringsdannelse, og jeg synes, det er kedeligt, hvis det er i så god overensstemmelse med de socialdemokratiske principper, som hr. Jimmy Stahr gav udtryk for. Det vil

sige, at vi et år endnu skal se unge forlade uddannelserne, skal se unge komme til at forlænge deres uddannelser, fordi de blive nødt til at tage erhvervsarbejde, og se unge mennesker overhovedet lade være med at gå i gang med en uddannelse, fordi de ikke tør på grund af de økonomiske forhold. Det er vilkårene, og det er sandheden.

Herefter vil jeg godt knytte nogle bemærkninger til det forslag, der ligger her. Først vil jeg sige noget om det, jeg synes er i vejen med det, og bagefter komme til noget af det, vi godt kan støtte i SF.

For det første finder vi, at de 16-17-årige burde have været med i denne pulje. Vi mener, der ligger mange skønmæssige uretfærdigheder i den måde, ungdomsydelsen fordeles på; vi mener også, den er for lille. Vi mener, de burde have helt stipendium og have egentlig uddannelsesstøtte i den alder, fordi det er den mest sårbare alder, den alder, hvor de svagest stillede lettest forlader uddannelsessystemet. Vi mener, det er vigtigt, at de netop i den alder får en støtte. I forlængelse heraf finder vi, at det allervigtigste, der burde ske med uddannelsesstøtten i øjeblikket, var, at vi fik lønnen til EFG-eleverne genindført på basisåret.

Vi modtog - jeg ved ikke, om det var som medlemmer af uddannelsesudvalget, men jeg har i hvert fald modtaget den - en opgørelse fra EFG, grafiske fag, der viser, hvordan den sociale sammensætning på den uddannelse har skiftet, siden man fjernede lønnen i basisåret. Det var jo det, vi forudsagde. Nu kan vi se resultaterne. Jeg håber, der bliver lavet lignende undersøgelser på andre EFG-skoler, for at vi kan få en dokumentation for den sociale uretfærdighed, der er overgået en af vores vanskeligt stillede grupper.

Derudover mener vi, at det var nu, man skulle have taget skridtet til at afskaffe banklånene. Vi mener, det var en fejl, at de overhovedet blev indført, og vi mener også, at socialdemokratiet dengang var imod, at de blev indført. Det var under Hartling-regeringen, og vi mener, man burde have taget skridtet nu. Der er ingen andre, der har fornøjelse af de lån, end bankerne, og de er en fantastisk belastning, som gør gældsbyrden kolossalt stor for de unge mennesker, hvoraf mange jo ikke engang kan få arbejde umiddelbart efter endt uddannelse.